

10 เทรนด์อาชีพระดับโลก สู่แรงบันดาลใจเยาวชนไทย

จากการสำรวจของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี (2551-2565) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ที่เคยจัดสัมมนาในหัวข้อ วิสัยทัศน์ ประเทศไทย สู่ปี 2570 พบเทรนด์อาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดโลก 10 สาขา อาชีพ ประกอบด้วย พลังงานและสิ่งแวดล้อม, อินเทอร์เน็ตและไอที, สื่อและการสื่อสาร, สุขภาพและวิทยาศาสตร์การแพทย์, การเงิน, เกษตรกรรม, อาหาร และเครื่องดื่ม, ความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบ, การท่องเที่ยว และความ หลากหลายทางวัฒนธรรม

ดังนั้น เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนไทย จึงมีการเตรียมความพร้อม เพื่อวางแผนต่อไปในอนาคต โดย ทางมูลนิธิไทยคม ร่วมกับ Voice TV และ เครือมติชนกรุป จึงได้ร่วมกัน จัดกิจกรรม "This's My Future Chiangmai 2011" ในรูปแบบทอล์กฟอรัม เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของเหล่าบุคคล ต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในระดับโลก ระดับประเทศ ตลอดจนระดับ ท้องถิ่น

ซึ่งกว่าจะก้าวสู่ความเป็นมืออาชีพคงไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เพราะหลายคนต้องใช้ ความพยายาม ความอดทน หรือแม้กระทั่งใช้ "ความบังเอิญ" อย่าง "สรกกล อุดุลยานนท์" หรือนักเขียนที่รู้จักกันในนามปากกา "หนุ่มเมืองจันท์" ที่มีความ บังเอิญเดินเข้ามาทักทายในชีวิตมากมาย

"เริ่มต้นด้วยบังเอิญไม่มี บังเอิญไม่เรียน และบังเอิญไม่ชอบ แต่ก็นั่นแหละจึง ทำให้เกิดเป็นวัตถุดิบที่ดีมากสำหรับงานที่จะเริ่มเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพราะไม่มี อะไรยากเกินจะเรียนรู้ และนั่นทำให้เราได้รู้ว่าจุดบังเอิญหลาย ๆ อย่างที่ผ่าน เข้ามาในชีวิต สามารถจะนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการเริ่มต้นเป็นนักข่าวจน สามารถมายืนอยู่ตรงนี้ได้ เพราะต่อให้ความบังเอิญจะเข้ามาในชีวิตอย่างไร รูปแบบใดก็ตาม ต้องทำความบังเอิญนั้นให้ดีที่สุด แล้วจะเป็นความสำเร็จที่ มาก กว่าความบังเอิญ"

หรือเพราะความสามารถที่พร้อมไปด้วยประสบการณ์อย่าง "ลักขณา ปัน วิชัย" นักเขียนคอลัมน์นิสต์คิดนอกกรอบ ที่ประสบความสำเร็จจนเป็นที่รู้จักกัน ในชื่อของ "คำ ผกา" ที่มีปลายปากกาอันแหลมคมจนใคร ๆ ต้องพุดถึง

เมื่อมาถึงถิ่นฐานบ้านเกิดยังเมืองเชียงใหม่ก็ไม่ทำให้เหล่าแฟนคลับ ผิดหวัง เธอเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ มากมายที่เธอประสบพบเจอ รวมทั้งแง่คิดที่ว่า "ทำอาชีพอะไรก็ตาม สิ่งแรกที่ต้องมีคือ จริยธรรมและความจริงใจในอาชีพของตัวเองเป็นสิ่งสำคัญ"

ส่วนนักลงทุนเล่นหุ้นรุ่นใหม่อย่าง "ภาววิทย์ กลิ่นประทุม" อีกทั้งยังเป็นเจ้าของหนังสือ แกะรอยหยักสมอง รวยหุ้นหมื่นล้าน เริ่มต้นด้วยคำนิยามที่ว่า "นักลงทุน คืออาชีพที่ใช้ปัญญาของคุณทำให้เงินทำงาน" อาจจะถูกพูดง่าย ๆ ไปหน่อย แต่กว่าจะมาถึงตรงนี้ได้ "ภาววิทย์" ต้องผ่านอุปสรรคจากวิกฤตการลงทุนมาอย่างโชกโชน จนสามารถสอนให้ได้ว่า ตัวเงินเพียงสิ่งเดียวอาจไม่สามารถทำให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งต้องใช้ฐานความสำเร็จง่าย ๆ ทางพระพุทธศาสนาจนเข้ามาประกอบด้วยอย่าง "อิทธิบาท 4" คือ ฉันทะ (ความพอใจ), วิริยะ (ความเพียร), จิตตะ (ความคิด) และวิมังสา (ความไตร่ตรอง หรือ ทดลอง)

สำหรับความสำเร็จในระดับท้องถิ่นในเมืองเชียงใหม่ เชื่อว่าคนที่รักสุขภาพคงไม่มีใครไม่รู้จักร้าน "Salad Concept" หรือเรียกตามที่มาว่า "สลัดต้านมะเร็ง" ที่เจ้าของร้าน "ณิชยา ตูวานนท์" ได้แนวคิดมากจากการที่เธอปรุงอาหารเพื่อสุขภาพให้คุณพ่อที่ป่วยเป็นมะเร็งในขณะนั้น จนสามารถรักษาจนหายขาด ส่วนหนึ่งอาจสืบเนื่องมาจากผู้ป่วยได้ทานอาหารที่ดีและมีประโยชน์ นี่จึงเป็นที่มาของไอเดียคนรักสุขภาพนั่นเอง

"ณิชยา" บอกว่า เมื่อมีไอเดียแล้วต้องคิดให้รอบด้าน ดูว่าแปลกหรือ แตกต่างจริงหรือไม่ แล้วลงมือทำสิ่งนั้น จนทุกวันนี้สามารถเป็นอาหารที่อุปนิสัยของคนรุ่นใหม่ในย่านถนนนิมมาน เหมินทร์ และมีชื่อเสียงไปเรียบร้อยแล้ว

เช่นเดียวกับ "วุฒิชัย หาญพานิช" เจ้าของธุรกิจอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลแบรอนด์ HARNN บอกว่า สินค้าของร้านเป็นสินค้าสปาสัญชาติไทยที่ใช้วัตถุดิบของไทย เป็นตัวพลิกแบรอนด์ และสามารถทำให้คนไทยและเทศจดจำสินค้าของเราได้ แต่ก่อนอื่นต้องรู้จักตัวธุรกิจของเราและกลุ่มเป้าหมายเสียก่อน ถึงจะเริ่มลงมือทำธุรกิจนั้นอย่างมีความสุขได้

ตัววัดความสำเร็จของธุรกิจนี้ เห็นที่จะต้องเป็นจำนวนสาขาที่เรียกได้ว่ามากที่สุดในโลก เพราะมีมากกว่า 48 สาขาแล้วในขณะนี้

อีกตัวอย่างธุรกิจที่ใช้วัตถุดิบใกล้ตัวอย่าง "โคลน" มาประยุกต์ใช้เป็นผลิตภัณฑ์ของ "วัชรพงศ์ กลิ่นปราณีต" นักธุรกิจเจ้าของภูโคลน รีสอร์ท แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 1 ใน 3 ของโลก ที่ใช้ไหวพริบในการมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ จนสามารถสร้างมูลค่าให้กับธุรกิจจนประสบความสำเร็จจนเป็นที่ยอมรับในระดับโลก

"วัชรพงศ์" ทิ้งท้ายแนวคิดที่น่าสนใจด้วยว่า "เมื่อมีความคิดและมุมมองที่แตกต่าง ประกอบกับการศึกษา องค์ความรู้ที่มีความสำเร็จย่อมนำได้มา ไม่ยาก"

ความสำเร็จต่อมาเป็นของนักออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระดับโลก "มกร เชาว์วานิช" Product Designer ที่บอกว่า "แค่ใช้การใส่ใจเดียวเพียง 1% อีก 99% ต้องทุ่มเทกับสิ่งที่ทำต่างหาก ที่สำคัญ ถึงจะประสบความสำเร็จได้"

ด้วยความฝันที่ชอบประดิษฐ์สิ่งของมาตั้งแต่เด็ก ๆ และใช้ความกล้าบนความสามารถของการก้าวไปสู่เวที แข่งขันระดับสากล จนสามารถเป็นตัวแทนคนไทยคนแรกที่ได้เข้าไปทำงานในบริษัทยักษ์ใหญ่ในต่างประเทศ ซึ่งต่อให้เจอ

วิกฤติในปี 40 สหราชอาณาจักรก็ไม่ย่อท้อ และไม่เคยล้มเลิกความพยายาม จนถึงวันนี้ "มกร" มีตำแหน่งเป็นกรรมการผู้จัดการ และผู้อำนวยการฝ่ายการออกแบบของบริษัท "Cerebrum" หรือในชื่อภาษาไทยว่า "มันสมอง" ที่เชื่อว่า จะสร้างผลิตภัณฑ์ระดับโลกได้ด้วยมือของคนไทย 100%

และอีกหนึ่งฝีมือคนไทย "วีรภัทร ชินะนาวิณ" แอนิเมเตอร์ระดับฮอลลีวูด ที่ไม่เคยหยุดอยู่กับที่ พร้อมทั้งยังกระหายจะทำงานอยู่ตลอดเวลาแม้จะต้องล้มปวกก็ตาม เพื่อให้ได้งานที่ออกมามีคุณภาพ แต่นั่นทำให้ "วีรภัทร" รู้สึกสนุกกับสิ่งที่ทำ อาจจะช่วยเป็นงานที่ตนรักและทำจากสองมือของตัวเองจริง ๆ จนสามารถพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า แอนิเมชันของฝีมือคนไทยเทียบชั้นในระดับฮอลลีวูดได้จริง ๆ

ที่สำคัญ เขายังฝากแนวคิดให้กับ เยาวชนด้วยว่า "ถ้าเรารักงานมากเท่าไร เชื่อว่างานก็จะรักเราเท่านั้น"

เช่นเดียวกับ "ธีรภัฏ รัตนเสวี" (Multimedia Journalist) ผู้บุกเบิก Multimedia Journalist ของเมืองไทย ที่ยื่นหยัดประกอบอาชีพผู้สื่อข่าว เพราะเชื่อว่าเราสามารถเป็นสื่อกลางของข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสารได้อย่างดีที่สุด

"ยิ่งทุกวันนี้เทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในชีวิตมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในฐานะที่เราเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยตรง จึงต้องปรับตัวให้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้ได้มากขึ้นกว่าเดิม"

"ธีรภัฏ" เชื่อเสมอว่า "If you can dream it, you can do it เพราะถ้าคุณฝันถึงมันได้ คุณต้องทำให้เป็นจริงได้เช่นกัน"

หรือจากแนวคิดที่น่าสนใจของดารานักแสดง อย่าง "เขมนิจ จามิกรณ์" (แพนเค้ก) ที่ได้ก้าวมาจากตำแหน่งสุดยอดนางแบบโลก จากเวที "Model of the World 2004" ที่บอกว่า "จะไม่ปล่อยให้เวลาให้เสียเปล่าไป ไม่ว่าจะทำอะไรต้องทำวันนี้ให้ดีที่สุด"

และสุดท้าย "ภาสกร" (โจ) และ "ทรัพย์ทวี" (หน้า) สุนทรมงคล สองสามีภรรยา ศิลปินหุ่นข่างฟ้อน ที่เริ่มจากความรักในอาชีพที่อิสระและเห็นคุณค่าศิลปะของหุ่นไทย จึงได้รวมก่อตั้งเป็นคณะ "หุ่นฟ้อนโจ-หน้า" แต่ความสำเร็จดูเหมือนจะรีบหรือเมื่อได้คัดเลือกไปประกวดในระดับโลก

จนมีคำถามว่า เมื่อมีโอกาสไปประกวดระดับโลกแล้วทำไมความสำเร็จยังดูรีบรี "หน้า" เล่าว่า เนื่องจากเรา ไม่มีทุน ครั้นจะอาศัยเงินจากการแสดงเปิดหมวกก็ไม่ได้เยอะอะไรมาก หรือจะไปขอเงินทุนจากผู้ใหญ่เขาจะดูถูกดูแคลน ซึ่งกว่าจะหาทุนมาสนับสนุนในครั้งนั้นได้ โจและหน้าต้องอดทน และต่อสู้กับแรงกดดันมาอย่างหนัก จนทำให้ได้รู้ว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่เราสามารถยืนด้วยขาของตัวเอง ก็จะทำให้เราอยู่ได้ตลอดไป

ด้วยความอดทนที่น่าประทับใจของโจและหน้า ทำให้วันนี้ละครหุ่นไทยของเราสามารถคว้ารางวัลระดับโลกมาครองแล้วถึง 2 ปีซ้อนด้วยกัน

ตรงนี้จึงเป็นคำถามว่า ถ้าใครอยากเห็นถึงความมุ่งมั่นของเหล่าสุดยอดมืออาชีพ มากกว่าจะมองที่ตัวเงินของค่าตอบแทน ผลงานที่ผ่านมานั้นแหละจะเป็นคำตอบว่าความสำเร็จทุกอย่างที่ล้วนเป็นคำตอบที่แท้จริง !